

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 8

Fylke: Nordtrøndelag

Tilleggsspørsmål nr.

Herad: Frosta

Emne: Beit og Brom

Bygdelag: Frosta

Oppskr. av: Haus Vold

Gard: Saltbuvalden

(adresse): Frosta

G.nr. 67 Br.nr. 9.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle. *Mest fortalt av far.*

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

Haus Vold f. 28/6 1870 - Frosta - sminker.

SVAR

Sp 1. Lauv av òmsse tresoder har vort
 adskillig brukt engang som hjelpefor.
 Unge fiske kvister av alder (ori) blev
 om høsten for laivnet fallan brukket
 eller skåret av, vart bündet sammen
 som konbann og trukket opp på staur-
 -sam konbann - til torking. Det reg-
 nedes me at man måtte ha et hvist
 antal lauvkjerr for å greie vinter-
 foringen. Navnet brom kjender jeg ikke.
 Kvister av rogn blev også sat, men
 disse var kottene og disse med laivnet
 på blev torket utover et låveguler.
 At ta kvister av alder kaldes: at bryte lov.
 at ta kvister av rogn kaldes: at kangle rognlov.
 Av silje blev laivnet "røppå" når det be-
 gynde å løsne fra grenen. I min heim
 var dette at røppå sellian en fast
 regel kvar høst. Laivnet vart torket
 utoverbreit et gulv. Vart mest brukt
 til saufor.

Sp 2. Bruk av lauv av asp, silje og
 rogn er va helt gætt av bruk -
 disse treslag var mest brukt.

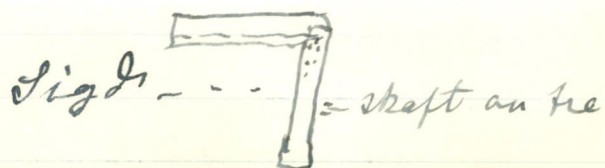
2

av navn: heit, ris, brom svig kjemmer
og hove: ris, men da berre i foebin-
delse med björk. Aspris eller aldersis
har jeg ikke hørt, - men björkris -

Sp 2. Gårdene her har ikke hatt utløer
i utmarken langt fra gårdens derfor
er det ikke snakk om heutting av
dette fott på vintertiden.

Sp 3 Det var om høsten man brøt lauv
og rappa lauv - .

Sp 4 Til lauvbrytning var nyttit
en sigt. Almendelig arbeidet av
en anbrekket lå på et kort skeft.
Det er dette redskap som her kaldes:
sigt. Det redskap kornet var skåret
med kaldes her: sjurrå.

Sp 5. Både hest og kù og sau fikk
i den tid lauv var my brukt. lauv.
Det rappa lauvet av selli var
mest brukt til saufoe i min heim.
Om det var blanda saman med
anna foer i gammel tid vet eg ikkje.

Sp 6. Om noen anden aplevings-
måte end inne i hús bjender
eg ikkje.

Sp 7. Det som her er spurt om
bjender eg litt til. Men det
kan herde det vil interessere å
sa me en liten historie om lauv
NORSK ETNOLOGISK GRANSKING og dyr.

3

Det var en mand her i 1840'erne som
hette Jens. Han havde ikke nogen stor
gård, men holdt vel to hester. Disse
hester og naturligvis de andre dyr også -
først han på knappest laget - skulle føre
dem. Merra (Ljute) hans kaldte folk "Skinn-
søkken" og unghesten hans havde folk også
et navn på. Det fortælles - og det er det
jeg også helst må fortælle - at til daglig
kost satte han laurkjerne i app med
roten i neret. - bitt kjernen først slik -
men julaplan satte han tapper av
laurkjerne i neret. - og da stor-
flisa hesterne fortalte folk -